

І суцільно наукаїстою,
І свого не цураїтою...
Т. ПЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOVODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редкації і Адміністрації:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК ІХІV Ч. 211. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЛИСТОПАДА 1957 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 1, 1957 No. 211. VOL. LXIV

АЙЗЕНГАВЕР ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У ПАРИЗЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ „НА ВЕРШИНАХ“

**ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕКОНАНИЙ, ЩО ОБОРОННІ ВИ
ДАТКИ ВИПЛУТЬ ПОЗА РАМКИ ВСТАНОВЛЕНО-
ГО БЮДЖЕТУ, І ВИСЛОВИВ СВОЇ СУМНІВИ У
НЕМИНУЧОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ КРИЗИ**

Вашингтон. — На пресовій конференції, відбувній в середу цього тижня, през. Айзенгавер підтвердив дотеперішні повідомлення, що він візьме участь у паризькій конференції 15-ти держав НАТО, запланованій на грудень ц. р. Президент заявив, що він без вагання погодився на цей план, бо вірить, що така конференція держав вільного світу буде справжньою конференцією „на вершинах“ і допоможе поглибити почуття спільності і дружби взаємних між народами вільного світу. Вертаючись із Парижу, през. Айзенгавер відвідав теж Велику Британію. Перед своїм виїздом до Європи, де востаннє побував през. Айзенгавер в липні 1955 року під час Женевської конференції „на вершинах“, він відбув нараду з керівниками республіканської і демократичної партій, щоб разом з ними встановити напрямні і цілі актуальної політики і заходів, що мали б бути темою паризької конференції. Дуже можливо, що в цій конференції візьмуть участь разом з Президентом і Доллесом та МекЕлросом теж і десигновані ним представники обидвох партій. Вирішено відіти паризьку конференцію під час наради Айзенгавера з британським прем'єром МекМілленом і ген. секретарем НАТО Полем Генрі Спааком, що відбулися минулого тижня. Президент сказав, що відатки на оборону країни в цьому фінансовому році, який скінчиться 30-го червня 1958, збільшаться понад ухвалену в Конгресі суму 38 білйонів доларів. Айзенгавер не міг докладно означити, яке буде це збільшення, але сказав, що воно буде „дещо більше як 400 мільйонів доларів“, про які згадував вже секретар оборони Ніл Г. МекЕлрой. Президент сказав, що і оборонний бюджет в фінансовому році, який почнеться



Собор св. Юра у Львові

ВЛАДИКА АМБРОЗІЙ ЗАКЛИКАЄ ДО РЕЛІГІЙНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ

Стемфорд, Конн. — Апостольський Екзарх Української Католицької Дієцезії Стемфорду, Превос. Кир Амброзій Сенніши, звернувся до вірних своєї старої окремих настирським листом, закликаючи їх до зберігання своєї віри і свого обряду та до релігійного і національного виховання молодого покоління. „Америка, сказано в посланні — завжди була захистом для багатьох народностей, що зберегли тут не тільки фізичне життя, але також свої релігійні і національні традиції і народні традиції та зокрема виховувати в цих традиціях нашу молодість. Текст цього послання з деякими тільки скороченнями поданий на 3-ій сторінці в цьому числі.

Треба переорганізувати й перевишколити резерви до атомової війни

Вашингтон. — Асистент секретаря армії Г. М. Мілтон промовляв на зборх Товариства Прихильників Армії і сказав, що треба переорганізувати й перевишколити армійські резерви, щоб були готові до ведення атомової війни. Мілтон заявив, що перевишколення резервів триватиме довгий час, але треба до цієї справи братися негайно, бо немає часу на самовдоволення. Команда армії повідомила, що переорганізує останні свої

Канадський прем'єр заповідає близькі федеральні вибори

Оттава. — Канадський прем'єр Джан Діфенбейкер промовляв в Палаті Громад і сказав, що він думає про важкі федеральні вибори, щоб дати народові можливість висловити свою думку. Консервативна партія Діфенбейкера не має абсолютної більшості в Палаті Громад, але вона здобула найбільше число голосів, і тому її голова дістав місію від генерального губер-

Уряд передбачає зменшення запасів пшениці

Вашингтон. — Представник департаменту рільництва заявив, що внаслідок більшого експорту і дії „земельного банку“ запаси пшениці в урядових складах цього року зменшаться на 18 відсотків в порівнянні з рекордовим запасом із 1956-го року. Перед початком „земельного банку“ в урядових складах було 1,130,000,000 бушлів пшениці, а 30-го червня ц. р. було лише 851,000,000 бушлів. В цьому фінансовому році ці запаси мають зменшитися ще на 50,000,000 бушлів. В минулому році продано закордон 549 мільйонів бушлів пшениці, але в цьому році передбачають продати тільки 400 мільйонів бушлів. Але департамент рільництва передбачає, що врожай пшениці в 1958 році становитиме 1,050,000,000 бушлів, а в 1957 році він вносив тільки 927 мільйонів бушлів.

Богдан Кравців

КРИВАВИМ ЛИСТОМ...

Кривавим листом котить падолист —
І серце прагне знов далекіх візів:
Щоб істодило сонце на землі
Бої одважні і залізні!

Щоби дзвеніли списи і шаблі
І жаж огню будив до дня оселі,
Щоб істодило сонце на землі
В вінку шрапнелів

Щоб місто знов під гоботи ватаг
Коври стелило і стяги шовкові,
Щоб в синім небі стрізка золота
Влагодословила наших крові.

Надрукований тут вірш, написаний ще 1926-го року в Листопадові роковини, був сконфіскований польського цензуру після його надрукування в „ЛНВістнику“ (ж. XI за листопад 1926). Трьдцять років пізніше, восени 1956 і в червні 1957, він став приводом до запеклих нападів підсовєтської української преси на автора будитого за пропагування атомової атаки на Львів і Київ. В жовтні 1956 цей вірш був передрукований повністю в львівській „Вільній Україні“ і потім в київській „Радянській Україні“ та передаваний в київському радіо. Зараз після його опублікування він став темою трьох віршованих „відповідей“ на адресу автора, написаних підсовєтськими поетами: Ростиславом Братунем (надрук. у київській „Радянській Україні“ з 27 жовтня 1956), Дмитром Павличком (вірш, виголошений ним під час промови на „жовтневій сесії Львівських обласної та міської рад депутатів трудящих, присвяченій 700-річчю Львова“ і надрукований у київській „Літературній Газеті“ з 1 листопада 1956 року) й Іваном Немаровичем (вірш надрукований в журналі „Дніпро“ — 6-та книжка за червень 1957).

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ МАСОВО ВІДЗНАЧАЮТЬ ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Як і кожного, так і цього року американсько-українські громади масово відзначають Листопадові роковини встановлення української державності і перебарвання владі в Західній Україні перед 39 роками. Вже на найближчу суботу і неділю заповіли відзначення цих роковин громад в Нью Йорку, Філадельфії, Джерсі Сіті, Трентоні, Піттсбурзі, Клівленді, Шікго, Ютіці, Сиракузах та ряді інших міст. Інші громади заповідають подібні святкування впродовж листопада. Придбачі з цих імпрез фонди привагичні переважно на допомогу українським івадідам.

У понеділок починається Міжнародна Жіноча Виставка з участю українок

Нью Йорк. — У найближчий понеділок 4-го листопада, починається тут традиційна вже Міжнародна Жіноча Виставка, в якій також і цього року візьмуть організовану участь українки. Українську участь у цій виставці, що відбувається в Арморі при Парк евею і 34-й вулиці та буде відкрита кожного дня до 10-го листопада від год. 12-ї вполудне до 11-ї вночі, організували місцеві і доволі численні Відділи Союзу Українок Америки. В рамках цієї виставки відбудеться в суботу 9-го листопада, починаючи від год. 6-ї ввечері, Український День із окремою програмою. Відкриття виставки в понеділок 4-го листопада, о год. 12-ї вполудне.

Альнир закликає ОН вирішити справу його свободи

Туніс. — Провідна верхівка підпільної організації альжирського самостійницького руху, так звана Комісія координації і виконання, як президія Альжирського фронту національного визволення, проголосила заклики до Об'єднаних Націй, щоб вони виступили енергійно справу трірічної війни, яка триває між альжирськими самостійниками і Францією. Альжирці настоюють на заведенні „миру“, який настав би негайно, коли б Франція визнала у принципі право Альжиру до самостійності. Ця передумова була до цього часу завжди головною перешкодою для француско-альжирських переговорів. Альжирський комунікат твер-

Гейлар — четвертий кандидат на прем'єра Франції

Париж. — Від 30 вересня ц. р. коли-то опозиційна парламентарна більшість провадила уряд Бурже-Монорі, вже четвертий кандидат, покликаний до цієї місії президентом Франції Рене Коті, пробує створити новий уряд. Після невдачі двох спроб колився Гю Молле і колишній прем'єр Рене Плевена та Антуана Піне, президент Коті в 4-й годині зранку викликав до Елізєйського палацу 37-річного міністра фінансів з уряду Монорі, Фелікса

В ОН ЗГОЛОШЕНО ДВІ РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ СИРІЙ-ТУРЕЧЧИНИ

Об'єднані Нації. — Справа скарги Сирії проти Туреччини за „загрожування світовому миру“, мабуть вирішиться в п'ятницю 1 листопада ц. р. Президент Генеральної Асамблеї Муїро зумисне перервав засідання Асамблеї на один день, щоб дати змогу за кулісами ОН згідливо поладнати справу двох суперечних резолюцій, що їх зголошено в цій справі в середу 30 жовтня ц. р. Одну резолюцію зголосила Сирія, яка домагасться викликання до життя „комісії, яка ствердила б факти“ і перевірила ситуацію у прикордонній смузі, однакову по турецькій, як по сирійській сторони, та найдалі до двох тижнів скласти звіт Генеральній Асамблеї. До цієї комісії з 7-х членів Сирія і Туреччина мали б делегувати по двох представників, а трьох мала б вибрати Генеральна Асамблея. Сирія і Туреччина виграли б це окремо по зв'язковому з своїми урядами. Комісія мала б бути сформована найдалі до трьох днів від часу ухвалення резолюції. Другу резолюцію зголосила Канада, Японія, Данія, Норвегія, Парагвай, Перу й Еспанія. Вона пропонує, щоб генеральний секретар Гаммершид „перевів дискусію з представниками Сирії і Туреччини, а також з іншими репрезентаціями, якщо авадатимуться, щодо ситуації в Сирії“ і щоб

Аденауер закликає до єдності вільного світу

Бонн. — „Вільні народи переможуть небезпеку, яка загрожуватиме комунізму, тільки тоді, коли вони зможуть білізують свою вищу, за соавєтську, потенційну силу через свою тісну співпрацю, самопожертву і рішучість“ — заявив канцлер Конрад Аденауер у своїй політичній декларації, яку склав негайно після записання його на третю каденцію в характері канцлера Німецької Федеративної Республіки. Він оскаржив Совєтський Союз у розпалюванні штучного воєнного напруження на Середньому Сході та піддав під сумнів будь-яку зміну в совєтській

Нассер хоче злагодити з Англією і Францією

Каїро. — Єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер заявив у короткій заяві, проголошеній в перші роковини англо-француско-ізраїльського наїзду на Єгипет, що „природне почуття злості і злоби супроти напасників повинно загаснути наших сердець, тим паче, що ми бачили, як ті вороги один за другим заламовувалися у соромі і поразці“. Нассер закликав „закрити книжку на ті темні сторінки історії і розпочати нову“, натякнувши — коментують часописи — на потребу злагодити з Англією та Францією. Зрештою, Нассер, промовляючи фактичну військову поразку в минулому 5-тиденній війні й величезні втрати, які й зазнав Єгипет особливо під час ізраїльського наступу на Синайський півострів, говорив виключно тільки про „вільну перемогу“ Єгипту. Він вправді згадав про „наших прихильників, які в кожній вільній державі заявили за нами“, але не назвав аж 3-динних Держав ані Совіт за іменем.

У СВІТІ

● Ізраїльський парламент „кінесет“, який складається з 94-х членів, минулого понеділка повторно вибрав 73-річного Ісакка Бен-Цві президентом республіки. „За“ голосувало 76 послів, а 18 членів віддали білий. Не голосували країни націоналісти з Герут-партії, ортодоксальні жиди і комуністи.

● Джо Гріммонд, лідер англійської ліберальної партії, назвав обидві великі партії в Англії, Консервативну і Соціалістичну, партіями „продуктивних“ класів залежних на високих податках і жорстких обмеженнях. Він заявив, що Англія потрібна партія „консументів“, за яку подіють себе тепер Ліберали. Ліберальна партія, поруч Консервативної, була керівною англійською партією, поки не подала третя, Соціалістична.

● Голова англійської соціалістичної партії Праці Ю. Гейтсделл і два інші члени англійської соціалістичної делегації ко муніо - мадьярського прем'єра Кадарови, в якій звертають йому увагу на фатальне враження, що його роблять на англійське громадське тиснені суди над учасниками міжнародного повстання. За англійськими відомостями на засекретений „судовий“ розправі судять тепер в Будапешті чотирьох мадьярських вудіах півмисленців.

● Московське радіо заявило, що наступний совєтський „Спутник“ матиме живого пасажирів: собаку Кудрявку. Собака відповідала втручання і матиме на собі спеціальний одяг, апарат з киснем і парашут, з яким собака вернеться „на родину“. Кудрявка ганяла через радіо, щоб переконали слухачів у правдивості цієї новини.

● Західно-німецька цензура при міністерстві внутрішніх справ за останніх три роки заборонила продавати в кіосках 765 ілюстрованих часописів, журналів і інших періодиків з уваги на їх несприятливий характер. Цензура має на увазі тільки моральний вплив на молоді, а не політичний зміст видань.

Труман домагасться окремої агенції для керування продукцією ракет

Нью Йорк. — Колишній президент Гаррі С. Труман виставив статтю в часописі „Норт Амерікан Ньюспейпер Аллассен“, в якій домагасться, щоб президент Айзенгавер покликав до життя окрему урядову агенцію, яка займалася б продукцією керуванням балістичних ракет із далеким засягом. Цю агенцію повинна очолювати енергійна людина, яка була б залежна тільки від Президента. Колишній президент домагасться також зміни закону МекМе-

В АМЕРИЦІ

● Англійський латин. капітан Пітер Таммсея, який мусів припинити свій романс із князівною Маргарет і який відбував тепер подорож до Лондону, ситую, приїхавши до Перу заперечує своє залицяння до 18-річної Гледіс Зендер. Таммсея має 46 років і є розлучений. Він був присутній на відзначенні дня уродивання Зендер в Алясці, Перу, складав їй побажання і, агідно з місцевим звичаєм, поцілував її в чоло.

● Виськопський літак КС-97 розбився в горах колу Флетсфелфу, Арізона. З 16-ох членів забори всі згинули. Катастрофу спричинив низький лет над горами.

● Мадьярський вітхав Дюк Б. Дімец, прибувши до ЗДА, підписував у Брукліні, Н. Я., підпису сувальню, де гонимі з чужу 160-процентний алкоголь. Його заперечували агенти скабарного уряду, бо він не мав дозволу на це підприємство.

● Вночі проти 29 жовтня в Кайові, Н. Я., загинув шістьохмісний підліток на вулицю. На щастя, жертва в людей не було. Згорів дах і два вищих поверхи, а нижчі поверхи пошкоджені пошкоджені під час гасіння пожежі.

● Фундація ім. Вудро Вільсона, колишнього президента ЗДА, планує видати його листи, документи і твори. Більшість цих документів знаходиться в Конгресовій Бібліотеці в Вашингтоні і в бібліотеці Принстонського університету. Н. Дж. Вільсон мав спадковий Вільсона тринадцять від 10-ох до 20-ох років.

● Д-р Ернест Л. Вільдер із Стівенс-Коттерінг Інституту твердить, що обидві, як полені, мушкетери по кілька чарок горілки, є дієвими самовбивами, бо вони напевно заховають на пістрівку горілки або ротової ямни. Курення сигар і люльок, заявив д-р Вільдер, це більш небезпечно, що пістрівка як курення сигарок.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

У ЛИСТОПАДОВУ РІЧНИЦЮ

Уже тридцять дев'ять раз спадас з дерев жовте листя від того часу, як на ратуші князького українського Львова замайз знятий і топаний описом окупантами сиво-жовтий прапор, і як в усій Галицькій Волості волею і силою господаря тієї землі встановлено «владу народу, через народ і для народу». Цей революційно-державний акт наддністриської вітки українського народу, разом із київським Четвертим Універсалом та подібними актами в Чернівцях і Ужгороді, дали в результаті найважливішу дату в новітній історії України — акт 22-го січня 1919-го року, яким встановлено Самостійну Соборну Українську Державу і «передішено» раз на завжди долю українського народу і української землі, без урахування колючих обставин та «передішенської» поділу конюнктури.

Отже, не диво, що Листопадові роковини вшановує український народ річницю, як велике національне свято. Правда, на «нашій» не своїй землі не даються у цей день воскресні дзвони і не відбуваються урочисті паради, бо воля, яку Листопадовим Зривом здобув собі український народ тієї Волості, не вдержалась. А проте, згадав про ту славу подію напевно викинає в душі народу ті найбільші святоточні почування, що їх може викликати тільки пригадав бажання і надія на волю.

Ми, американські українці, відзначаємо Листопадові роковини в інших обставинах, в обставинах повної свободи і в свідомості повної неволі, в яку закутий наш народ. Ми повинні ці роковини відзначати, бо вони для нас потрібні чи не більше, як для українського народу на рідній землі. Наш народ живе в неволі, а відомо, що волю найкраще очіснює той, хто її втратив. Тим то боротьба за волю завжди сповнена найбільш героїзму і осяянена найвищими жертвами. Натомість ті, що волю мають, не завжди її належно оцінюють і не завжди вміють її обстоювати в лінійній концепції: світ не може втриматися при житті наполовину вільний і наполовину поневолений.

Також і ми, що за волю, не завжди поступимо так, і це свідчить про неповне розуміння нами цієї великої істини. Наприклад, ми часто дорікаємо деяким євреям України, що вони, будучи самі на волі, не розуміли тієї загрози, яку становило для них поневолення українського народу, аж доки самі не впади жертвою того самого агресора і поневолювача. Сьогодні це саме стосується до всіх країн світу.

Ми ніколи не повинні втрачати свідомості цього. Ми б знаємо, або хоча б мали б, краще за всіх знати характер того ворога, що поневолює сьогодні український народ і що загрожує поневоленням усього світу. Ми знаємо з власного досвіду, що всілякі обидники, «співіскування», «відлігати» і інші т. зв. полєгші, що їх придушують або існують Москва, з нічим іншим, як пропагандним трюком, щоб це тісніше затягнути петлю на ший українців. Багата на героїзм, трагедії і терпіння історія українського народу останніх чотирьох десятиків років учить і переконує, що з таким ворогом, як червона Москва, ніколи не можна домовитися, що йому ніколи не можна вірити, ніколи не можна відкинутися до його чести, сумління чи милосердя, бо всею цю волю він не має. З таким ворогом можна розправитися тільки так, як на численних побойовищах від Сяну по Кавказ розправлялися з ним ті, що борилися і борються за український прапор над Києвом і Львовом.

Це правда, що вся та боротьба і всі ті незлічені українські жертви ще не дали бажаного результату, як не дали його Листопад у Львові і Сієнці у Києві. Але всі ці жертви напевно не були даремні, бо стали вони тим «передішенням», якого вже не може заперечити жадна сила в світі, а здійснення якого є вже тільки проблемою часу.

Нам треба про ці речі пам'ятати і їх пригадувати, зокрема, з таких нагод, як Листопадові роковини. Очевидно, що ніхто з нас не міг би бажати повторення сьогодні у Львові чи в Києві минулорічної будищенської масаки, але ми також не сміємо забувати про Крути і Базар, про Солов'ї і Сибір, про Вінницю і Брилідки, в порівнянні з якими блідне Будище. Сьогодні тут і там можуть вихоплюватися слабодухи і сугерувати капітуляцію «еволюції» замість революції, але парад, що створив Листопад у Львові і Сієнці у Києві, що після поразки лисав УВО, СВУ, ОМН і УПА, легіони відомих і невідомих героїв, що відповіли до обставин і потреб умів боритися однаково, як «образами», так і «обризами», напевно не скінчилися перед жадним ворогом і раніше чи пізніше такі здійснені свою задуману мрію, і українські прапори раз на завжди замайз над Києвом і Львовом, Ужгородом і Чернівцями. Ми, американські українці, можемо в цьому допомогти новою організаційністю, нашою всебічною громадською активністю, нашою жертвенністю на народній ший, нашими зусиллями для поширення і перемоги української прапори в світі, нашою непохитною вірою в цю правду. До цього закликає нас Листопад, роковини якого сьогодні відзначаємо.

Михайло Савчин

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД 1918 Р. В САМБОРІ

(Спогад)

(1)
В серпні 1918 року я, як повертенець з російського полону, переїхав у Бродів українсько-австрійський граміцію і того ж дня зголосився в старшинському переходовому пункті в Маріївці біля Львова, для відбуття карантинної і провідання розбітатичної комісії. Після трьох тижнів, в спокійний день 10-го вересня, я вже їхав поїздом зі Львова до Самбора на тримісячну відпустку, яку одержував кожний, що вертався з полону.

Я радів, що після трьох років побачу рідних і знайомих, та зможу поглядати особисті справи, а описати знову якось викрутом дістатися на Україну до Рівного, де йшов браку учителів працював в 1-й державній українській гімназії. В гімназії я не довго залишався, а злихувати там свої справи і переїхати на студії в Педагогі-

Блинка Бачинська

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

Перший Листопад, — це один з найважливіших днів нашої історії, це світла традиція, зокрема для тих, які 39 років тому не брали участі і не були свідками цього столітнього сподіваного моменту.

У цей час в нашому народі дуже були високо розвинені всі ті національні почуття, але і державницький світогляд. Українське громадянство Галицької землі в 1900-их роках виростало і виховувалося в соборницьких ідеях. З виходом світової війни і з цими ідеями стала мода в ряді українських Сієнців Стрільців, першої української збройної сили по упадку Колчаків.

Наш тодішній політичний провід виявив повну національну і державницьку зрілість, створивши в момент вибуху війни у Львові Головну Українську Радю, яка у своєму маніфесті 3-го серпня закликала галицьких українців до збройної боротьби з московським царством. В ряді Сієнців Стрільців стала до бою за волю і свободу українського народу наша національно свідомо молоддь. Не даремно в жіноцтво, яке працювало в санітарній службі і постачанні.

В жовтні 1918 р. у Львові на строго довірчій нараді обговорювало, що треба робити, щоб в хвилині розпаду Австро-Угорщини український народ міг перебратися в свої руки.

З-поміж наших військовиків стали до активної праці в тайному Військовому Комітеті такі старшини, як отаман Українських Сієнців Стрільців Никифор Гриняк, полковник пізнішої УГА Дмитро Вітовський, описав державний секретар військових справ, який згинув у летунській катастрофі в 1919 р. під Ратисбором на Шлезьку, сотник УГА Петро Бубела, заступник державного секретаря військових справ, хорунжий Дмитро Паліт та інші. Військовики рішались про військові справи, а про адміністративні та інші справи рішались наші політичні чинники з мого з Народним Комітетом, головним секретарем якого був д-р Степан Баран.

Прийшов день 1-го листопада, прийшов князь наших дум, як лясний світанок по тодішній чорній ночі. На військовому ратуші замайз сиво-жовтий прапор, і святоюрські дзвони проголосили поневоленому народові волю і свободу! На вулицях Львова заграли гармати. З австрійських касарень вирушили українські воляки і старшини до завзятого бою з ворогом. Між буйшими австрійськими старшинами у Львові визначалися такі як соти. Бабек, соти. Огоновський, соти-інтендант Мирон Гавриш (який передав усі австрійські військові магазини українцям), одягу і постачання Українському Військовому Комітетові і багато-багато інших.

Ці ряди присвячую могому Польському чоловікові соти. Василь Бачинському (Несторів).

цісареві. Так, але як тільки прийду, то попрошу маму, щоб зняла портрет цісаря, який в нашій хаті висить на стіні поміж образами святих...
Така відважна мова воляка мене присмолила засмолена. Це вже був великий поступ в способі думання наших людей, в способі підходу і оцінки важливішого під кожну проблему... В думках австрійських громадян проходили процеси, що поважно загрозували дальшому існуванню австрійської імперії. Розмову нашу перервали крики кондукторів: — Самбір! Самбір! Висидати!

Австрія була вже тоді похвальною Австрією. Більше як чотиринадцять років і пов'язаний з нею трудний і прохорачуваний, застій в промисловості і всі інші тігари і нещасть, а особливо запальні революційні класи, що палили зі своєю, створювали смертельну атмосферу для вікової імперії, яка в історії відіграла не одну рішальну роль, і голос якої мав вагу міжнародного значення. Кожний народ, що входив тоді в склад австрій-

СИТІ Й ГОЛОДНІ

Париж. — Напруження на Близькому Сході, яке охоплює весь арабський світ, де що відбуваються в тій алжирській справі. Навіть на сторінках паризької преси Сирія стоїть на перших сторінках, а Алжир зійшов на дальші сторінки внутрішньої хроніки. Проте, листопадові дні, коли сповняється три роки від початку війни в Алжирі, витягають цю проблему наверх. Тим більше, що причини фінансової кризи у Франції є передумовою війни в Алжирі, і цього не закрити ніякими економічними диспозиціями, що намагаються цю дорогу й жорстоку війну «паціфікаційно» абиш. В цьому відношенні заходять так далеко, що відомі загинулих в Алжирі воляків поховати мусять чекати на ренти тому, що чоловіки «не загинули у війні, бо війни немає».

В алжирській справі міністри проголосують, що «беремо вже в руки», що округа міста Алжиру зовсім спацифікована, бо заарештовано недавно й провідника його заступника, чим зовсім дезорганізовано підпільну мережу. Шоденно подается кількість убитих і взятих у полон партизанів. Це все мало б бути підсумком третіх роковин війни.

Але сторонні спостерігачі роблять зовсім інші висновки. Англіський тижневик «Бенкер» підсумовує, що війна в Алжирі коштує річно 2 мільярди доларів і забирас так багато робітників, що французька продукція зменшилася на 5%, а експорт — на 20%. Цей часписе вважає, що Франція мусить рішиться, або продовжувати війну, або погодитися з тим, що її господарська позиція захиталася так, що вона не зможе вийти на спільний європейський ринок.

Один індійський дипломат, запрошений французьким Алжиру для розслідування її положення, розповідає за словами французької старшини, що партизанська армія алжирців складається з 35.000 постійних воляків і 30.000 воляків, яких можна покликати кожної хвилини. Властиво, зовсім не так багато проти добре озброєної і підпільної французької армії.

На це один з чужинських князь Яроблаз Мудрий своїм дітям:

«Як не будете всі разом іти до спільної мети — Ви державу зруйнували». Розділитеся у світі. Ви розбуртели ту землю, що прибрала вам батьки, і тинягитесь всюди, як вигнанці-жебраки.

Пам'ятаймо цей заповіт і будемо свідомі положення, в якому перебуває наша многострадална Батьківщина. Складаймо самі перед собою і перед тіннями наших героїв приречення:

Не спочинемо у боротьбі за найвище добро Нації до тих доки над Києвом та Львовом, над усім українським землем не зяяне золотим сонцем волі український національний прапор, символ самостійності, незалежності та соборності України.

ство трицять в своїх основах, то українці в себе в хаті мали шовіністично настроєного, активного і смертельного ворога, поляків.

Місто Самбір було чи не найбільш польське з усіх міст східної Галичини. Особливо його великі, довжелезні перемісти та поблизу села, мали високий відсоток поляків. Стан такий змінював від 1861 року. У тому ж році Самбір і околицю навістала поїсна негода, мабуть, холода, і скоїли майже усіх наших людей. Поляки, що фактично були тоді при владі, спровадили на їх місце мазури, якими весь час під кожим оглядом підсувалася та так будували свою польську твердиню на нашій рідній землі. І от у такий то подальший твердині малій горістці українців треба було стати владу в свої руки. Кожний бо необхідний крок, у таких випадках, міг був довести до небажаної і горючої поразки.

Виходячи із цих міркувань, чільні громадяни міста й околиці, вже місяці перед першим листопадом 1918 року збиралися на таємні наради,

кореспондентів заявив: але минулого року ці самі старшини казали, що постійних алжирських воляків з 15.000 і 10.000 можуть воляки не покликати, тобто за останній рік алжирські підпільні збройні сили зросли з 25 тисяч до 65.

Отже, зламання підпільної мережі міста Алжиру має зовсім іншу вимову. Алжирські підпільники не заперечують, що їхня мережа в цій жорсткій аламані і їхній терористичній акції в самому місті — мусить бути припинена. Але — кажуть вони — наші зусилля в місті Алжирі збільшували протягом року 10.000 найкращих французьких воляків, бригаду парашутистів, і за цей час ми змогли вишколити армію, яка згодом здобла приймати регулярні бої.

Французькі старшини повторюють цей факт і заявляють, що алжирські партизани, які спочатку були лише повстанцями з ненависті, а тепер добре організованою і свідомою своєю метою силою. З військовому боку вважає те, що вони дією здобили приймати регулярні бої.

Жан Даніель, спеціальний кореспондент «Експресу» в Алжирі, розповідає, що коли парашутисти арештували одного з головних провідників повстання — Лябі бен Мгді, його привели до команданта парашутистів, полк. Бікара. Фасцинований інтелективним і культурним підпільником, полк. Бікар проводив з ним довгі розмови. Кажуть, що ще й сьогодні він повторює одну фразу, яку сказав провідник підпільня:

«Пане полковнику, ми з вами — справжні «пані», бо погорджуємо смертю. Але ви будете переможені, бо ні в що не вірите. Французи не вірять вже у Францію. Ви репрезентуєте минуле, ви поцілює, ви не знаєте, чого хочете, а ми — являємо сьогодення. Ми віримо в алжирську державу. Якщо я загину, тисячі інших стануть на моє місце, щоб битися за нашу віру й нашу батьківщину».

Чи не в цьому криється основна сила алжирських повстанців?

За три роки повстання алжирці створили справжню підпільну систему адміністрації і вишколили армію, яку дехто вважає за найкращу з усіх арабських держав, бо вона повна ідеалізму, обстріляна й не розділена ніякою корупцією та побутовими амбіціями.

Сьогодні в Алжирі одна проти одної стоять дві армії, а не армія — проти банд. Для алжирців армія є ідеалом. Це для них визволення від почуття меншовартості, що є прокляттям кожного бездержавного народу. Коли б не армія і не постійна боротьба, вони, як невірблені політично народ, потонули б у братовбивчій війні. Ми це знаємо дуже добре. Алжирці, якщо цього не знають, то підсвідомо відчують. Тому вони всі — за армію. Тому кожен цивільний алжирець з розвідками підпільня, бо в допомозі підпільно втілюється для нього його

Юрій Студинський

СОВЕТСЬКИЙ „СПУТНИК“ НЕ ЗАТЯМИВ НІМЕЦЬКОГО РОЗУМУ

Мюнхен. — «Спутник» викликав також і в Німеччині велике враження, а німецька придатна опінія реагувала на його появу подібно, як і цілий західний світ. Демократична система належить, без сумніву, до найтрудніших політичних устроїв, а повна воля преси дає можливість усім газетарям, випускати не тільки поважні та розумні статті, але й всякого роду мозкові випотні. Отже, нервозність, яка постала в світі вільних демократій, була беззастанно підсилювана великими органами преси, які в їхній сенсації, непокоїли людей.

І саме такий момент вибрав собі маршал Тіто, щоб визнати «Німецьку Демократичну Республіку», тобто советську зону Німеччини, як суверенну державу. Реакція німецького уряду була, мабуть, несподіванкою для малого диктатора. Югославія, вбога державою, і без допомоги американської та різних європейських держав, в тому числі й Німеччини, опинилася б у крайній нужді, або була б змуслена стовідсотково повернути в політичну і господарську орбіту СРСР. Тоді із Тіта вийшов би один великий пшик.

Триста мільйонів німецьких марок, як торговельне сальдо між Югославією і Німеччиною, є для Югославії не абстрактною фінансовою поміччю. Прямую фінансову поміччю, яку обіцяв боннський уряд дати Београдові, мабуть, Югославія не дістане, хоча Німеччина під тим оглядом, свідомою своєї фінансової сили, не хоче надто дразнити югослав

го визволення від колоніальної стану, стану раба.

Це стверджують об'єктивні французькі кореспонденти. Лябі бен Мгді належав до тих найкращих, що могли вступати в дискусію з полковником французьких парашутистів. Інші не будуть дискутувати, але тим гірше для майбутнього Франції. Бен Мгді був застрелений без суду, бо ніхто не міг відважитися вести його на судовий процес, що мав бути явним, бо французів — не москалі.

У війні в Алжирі сторони мають нерівні шанси. З одного боку стара й багата держава з великою армією і потужними союзниками, з другого — малий народ, що повстав і бореться за свою державу, не маючи кадрів. Але з його і інше протиставлення: з одного боку ті, що захищають свій добробут, а з другого — ті, що захищають свою свободу.

Ситий нас дуже багато перепаг. Але світ ситих ніколи не є об'єднаний, бо кожен ситий думає ще й про своє помешкання і про те, що в ньому може втратити. Думас про своє сите життя, якого йому жаль втратити. Голодному нема чого втрачати і свого життя йому менше жаль. Якщо й французька преса стверджує, що напередодні річниць війни, то це тільки робить її честь.

О. Д-вич

Треба сказати, що німецький уряд, який зірвав дипломатичні зв'язки з Югославією, не зробив це з легким серцем. Рішучий крок міністра закордонних справ фон Брентано був викликаний страхом Німеччини, що за югославським прикладом підуть і інші держави. Передусім Німеччина побоювалася, що німецьку советську зону визнає Індія та цілий арабський світ. Останні вістки, які наспіли з Бонну, явно випадають, що арабські держави покищо не визнають советської Німеччини, але вони роблять тиск, щоб уряд Аденауера не визнає Ізраїлю.

Західній Німеччині дуже залежить на торгівлі з арабами, а дивним збігом обставин цю торгівлю приготував був колишній президент райхбанку д-р Шмат. Торговля з арабськими державами дає німецькій державі, вірніше сказати німецьким промисловим колам, зпекі, які йдуть на багато мільярдів німецьких марок. Німеччина, як не колоніальна держава, має там великі симпатії. Німецькі університети переповнені арабськими студентами, які раніше студували у Великій Британії й Франції.

Становище боннського уряду і супроти Югославії і супроти арабського світу (Німеччина теж покищо не визнає Ізраїлю), вказує виразно, що московський стратосферний сателіт не вибив із рівноваги німецького уряду і не затямив політичного мозку.

Тим часом Аденауер, якого втретє вибраний канцлером, спокійно кермує державою, а трудючі, які були при складанні списку нових міністрів, визнають, що німецька демократія це молода, і що без престижу старого канцлера створення нового уряду наtrapляло б, не зважаючи на велику більшість урядової партії, мало що на такі самі трудючі, як у Франції.

Дозволимо собі подати сенсаційну політичну вістку. Наприкінці наступного року відбуються вибори нового президента німецької держави, і в Бонні кружляють вперті поголоски, що цим президентом стане сам Аденауер. Той, очевидно, дістанеться не тільки Німеччина, але й цілий світ, хто буде «наслідником престолу». Покищо говорять про фон Брентано, а ще більше про нову німецьку зорю — п. Еггеля, сьогодні віце-президента Монтаніної Унії.

БАРВІНОК

Барвінку рідний, жайте синій, Хресчатий, в спалений траві! Недосит б'є, вкривав пнів Твої очі нежизні.

Вона цілила в одній долині, Незагнані, не в полоні. У темні ночі горобині, В грози важким передчутті.

Оні ті лежачі, роси не пито, Невидамо пилли жива. Залише, козаче копито Ледяні сніг обрива.

А. МАЛИШКО

Фейлетон О. Волчук «Верхній Сієри Невади» буде закінчений у чергових числах «Свободи».

на бойовий фонд і обіцяло скласти і жертву крові, коли буде треба. Щодня тих дітей «лід вусом», то такі ж самі наші діти гинуть на італійському фронті за нашу «добру» Австрію, і ніхто з наших матерів не оскаржує за це цісаря. Хіба ж пролив крові за Австрію маємо вважати за вищу, як наша, потреба? Виходить таке: ми застарі, діти замолоті, а поки воляк наш вернеться додому, то не ми, а поляки будуть панам в Самборі. Усі ми мусимо мобілізуватися зараз. При тому треба усвідомити собі, що поляки можуть мати до своїх військів-мазурів 17-го рашівського полку, які стоять тут кошем в касарнях «77». Сьогодні усі ми, старі і молоді, українські воляки. Тепер ми не самі, не сироти. Сьогодні за нами стоїть вже наша Самостійна Українська Держава. Я їду разом з тими дітьми, і Самбір буде наш. Будемо так поступати, щоб жертв у людях не було...

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE
ОПЕРАТОРКИ
Досвідчені в шитті жіночого спортивного одягу, або блузок.
SIORÉ
33-45 Webster Ave.
at steps of 210 St. Sta.
3rd Ave. Elevator
Bronx, N. Y. Tel: OL 3-1010

ЖІНКА
до домашньої праці.
35-40 років,
може бути з дитиною.
Телефонувати:
Floral Park 4-4117

WRAPPERS
(у віці 18-35 р.)
1-ша шифта 7:30 р. — 4 п. пол.
5 днів — 40 годів в тижд.
2-га шифта 4 п. пол. — 12 веч.
5 днів — 37 1/2 год. в тижд.
Головна в білоруській фабрика:
Street 11 — 40 Cooper Square —
Near Astor PL.

BUSINESS OPPORTUNITY
БУЧЕРНИЙ
Досконале положення.
Williamsburg, Brooklyn, нарізняє
кращий, низький реєстр, добра
нагода для відповідних спіль-
ників. Помірно ціна.
Телефонувати по год. 7-й веч.
BU 7-9747

REAL ESTATE
BRONX — продается з витратою
9-рог. апар. ДМ: 2 і 3 кімнат-
ні апартаменти. Олімпіе оплати-
вання, мармурові сходи, доско-
нала прибудована нагода.
2259 Crotona Ave., Bronx, N. Y.
Tel. до власника Vincent Durso
TA 9-4669

WESTCHESTER
Yonkers, 826 N. Broadway
ДОМІ ринч. 6 кімнат, 3 ванни,
1 і 2 літні, гараж на
1 і 2 авто, близько церкви,
школи, комунікації і парку.
Модель відкритий до огляду.
Stanislawa Penska, Builder.
Yonkers 5-0938

MISCELLANEOUS
НА ГАРНИЙ СПОМІН ... КУПИТЬ ПАМ'ЯТНИК У

ROSE HILL MONUMENTS
184 Union Ave. (near Lyons Ave.) Irvington, New Jersey
Українські прощальні — S. ZELINSKY — PHILIP CHUY
Ми обслуговуємо і ставимо пам'ятники на всіх панітарях
в околиці 100 миль. Також робимо написи.
Tel.: ESsex 2-0468

МЕТА
WATCHES JEWELRY
236 E. 4th St.
NEW YORK 100
PERSHA
УКРАЇНСЬКА
ЮВЕЛІРНА
КРАМНИЦЯ
в Нью Йорку
на загальне бажання
своїх покупців
ОДЕРЖАЛА
авторизацію
ПРЕДСТАВНИЦТВО
на годинники світової
слави швейцарської фірми
ДОКСА \$49.50
в ціні від
Спеціально рекомендуємо
останнього випуску найнові-
шого винаходу годинни-
кострої на 21 діаметр, що їх
секунда стрілка порушати-
ся імпульсним 1 раз на 1
секунду.
Ці годинники стануть у
пригоді нашим професіона-
лістам, лікарям, інженерам,
спортивцям тощо.
Ціна годинника \$99.00
Оригінальні частини до напруги. Власник "МЕТА" —
Борис КОВАЛІВ — особисто направляє ваші годинники
і дасть цим професійні поради.
НАШІ КЛІЄНТИ ВСІ — ДО "МЕТА"

Засновано 1920 р. Tel. AL 4-8779
KOWBASNIUK AGENCY
НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.
ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ. —
ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ
БЛІЖЕ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКАХ ДО ВСІХ
ЧАСТИН СВІТУ.
ВСЯКІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ.
НАКУПИЛИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗІЇ
(Жадаєте наших каталогів)
Міжнародні поштові перекази.
Віра Ковбаснюк-Шумейко Антія Шумейко
Години: 10 рано до 7-ої вечора. Субота 10 рано до 1-ої п. н.

Совести перейняли над Сирією
господарську „опіку“
Бейрут. — У столиці Сирії
Дамаску підписано в понеді-
лок 28 ж. ц. договір про „еко-
номичну співпрацю“, яка на-
справді виглядає так, що
Совєти призначили пів біль-
шона доларів, щоб — через
фінансування цілого ряду
промислових проєктів в Сирії —
здобути собі вирішальний
вплив на тамтешню економіку.
Ведучий договір підписав
був у травні ц. р. у Москві ви-
словний міністр Халед ель-
Азм. Уже тоді західні часописи
повідомляли, що він пообіцяв
на вимогу Москви, щоб
і Сирія прийняла до влади
про-совєтський режим, як пе-
редумова для збудування Си-
рійських військових летовищ. 17-
членна совєтська технічна ко-
місія об'їздила була протягом
кількох тижнів Сирію і виго-
товила своє звітження про
найпотрібніші для Сирії пуб-
лічні роботи та промислові за-
клади. На цій підставі Мос-
ква погодилася фінансувати
будову нових залізничних лі-
ній та шляхів і автошляхів, еле-
ктривень і інших промислових
закладів. В заміну Сирія має
постачати бавовну і інші екс-
портні продукти, іншими сло-
вами — заставити своє при-
родне багатство Москві, у це
більшій мірі, як це зробив Є-
гипет.

ЗДА відповідають атомовою
зброєю на всяку агресію
Пекін Гарбор. — Головні
Команданти американо-сирій-
ських військ на Північній
Азії адмірал Фелікс Б.
Станісław та пресовий кон-
ферент, що ЗДА негідно
відповідають на перші ознаки
комуністичної агресії і то, мо-
жливості „чистої“ ато-
мової зброї. На думку ад-
мірала воднева американська
бомба не допускає комуністів
до залучення великої
війни. Комуністи можуть від-
жачитися на малі агресії, але
якщо країна мусить виступити
проти агресії, малі війни
і про це мусить знати ко-
муністична агресія. Адмірал
Станісław не вірить в велику вій-
ну, бо ЗДА її не почнуть, а
„комуністи не схочуть вистав-
ляти себе на повне знищен-
ня“. У кожній війні, яку „бу-
дуть вести, казав адмірал, ми
вирішимо використати атомову
зброю, але це не мусить бути
зараз велика воднева бомба
зі шкідливою радіацією, бо
ми зможемо покоришуватися
меншими атомовими, так зва-
ними „чистими“ бомбами“.

Найвищий Суд ЗДА знову відкинув
апеляцію Собелла
Вашингтон. Найвищий Суд
ЗДА вже 7-й раз відкинув
апеляцію Мортон Собелла,
який відбуває 30-річну кару
в'язниці за шпигунство в ко-
ристь СССР під час війни в
єпізоді з подружжям Розен-
бергів, які згинувли на елек-
тричному кріслі в 1953 році.
Адвокат Собелла твердить, що
під час розправи Розенбергів
і Собелла була порушена п'я-
та поправка до конституції,
яка дозволяє не визнавати
оскарженню, якщо він міг би
сам себе оскаржити. Адвокат
домогався уневажнення за-
суду Собелла і призначення
нової розправи, але Найви-
щий Суд ЗДА не знайшов до-
цільності в відкинувши апеля-
цію, не подаючи навіть ар-
гументів, чому так вирішив.

Департамент рільництва передбачає
зменшення цін на харчі
Вашингтон. — Департамент
рільництва передбачає, що
роздрібні ціни на харчі цього
року почнуть зменшуватися,
але вони будуть вищі від цін
зі минулого року. Видатки на
харчі в 1958-му році будуть
дещо більші в порівнянні з
видатками в 1957-му році, але
це буде наслідком того, що
збільшилося число населен-
ня, бо ціни на харчі в 1958

Ботлер критикує Айзенгавера й Вилсона
Берклі Спрінгс, Вест Вір-
джинія. — Голова Демокра-
тичного Крайового Комітету
Пол М. Ботлер промовляв на
зборх Демократичної партії
і сказав, що недавні події зни-
щили два „міти“ про респуб-
ліканський уряд президента
Айзенгавера. Ці „міти“ — це
твердження республіканців,
що в Білому Домі урядують
„найбільший у світі військовий
геній — генерал Айзенгавер“,
який довів до того, що
СССР здобули вплив в Си-
рії і на Середньому Сході.
Другий республіканський
„міт“ — це здогадки здібності
коштовного секретаря оборо-
ни Чарльза Е. Вилсона. Рес-
публіканці вважали його за
„генія в ділянці продукції
зброї“, а СССР випередив
ЗДА в випусненні сателіта до-
вола землі, хоч Вилсон час-
то закликав американців, що
ЗДА ведуть перед в продук-
ції нової зброї.

Американський юнак
має 1,000 повстанців
Нью Йорк. — 20-річний аме-
риканський юнак Чарльз Е.
Рассі, який від лютого до 12-
го жовтня перебував між ку-
бинськими повстанцями, за-
явив на зборах в Нью Йорку,
що тепер провідник цих по-
встанців в горах Сієрра Має-
стро Фідель Кастро має біль-
ше як 1000 воїнів. Коли
Рассі приєднався був до відді-
лу Кастро, то той відділ нара-
ховував 18 повстанців. Най-
більше між повстанцями є
жителів Куби, але є між ни-
ми і порториканці та мексикан-
ці, а заступником Кастро є
аргентинський якийсь Гевара,
якого називають „Чі“. На збо-
рах, на яких промовляв Рассі,
зібрано 1000 доларів на про-
паганду в користь повстанців
Кастро. Американський юнак
приєднався був до повстанців,
коли його батько жив на аме-
риканському кораблі на Кубі,
а покинув кубинських по-
встанців 12-го жовтня 1957 ро-
ку, бо тепер його батько пере-
несений до летунської бази
флоту в Джексонвіллі в цій
країні.

В Туреччині буде
той сам режим
Анкара. — Після перемо-
них для урядової Демокра-
тичної партії неспільних пар-
ламентарних виборів у Ту-
реччині — за відомостями та-
кожної преси — новий пар-
ламент вибере Селал Бали
ра знову президентом Респуб-
ліки, а Аднан Мендерес за-
лишиться прем'єром. За ос-
татнім підрахунком голосів,
Демократична партія здобу-
ла 424 мандати, опозиційна
Республіканська 170 манда-
тів, 4 мандати має маленька
Народна партія, а 4 Партія
Свободи. Новий парламент
нараховуватиме 610 послів.
Тому, що 5 республіканців і
три демократи були вибрані
в більше, ніж одній окрузі,
вони мусять позбутися сво-
їх додаткових мандатів і в 8
округах відбудуться додатко-
ві вибори. Між вибраними є
також Осман Болукбаші з
Народної партії, що його пар-
ламент позбавив посольської
недостатності та який пере-
бував у в'язниці за „образу
парламенту“, ніби напав на
його одній промові. Тепер са-
мі вибори привернули йому
посольський імунітет і його
випустять на волю. Голова
опозиції й х республіканців
кол. президент Іноні заявив,
що його партія заскажить
правильність виборчих вислі-
дів в усіх округах, в яких
програли республіканці, за
вибори зловживання. Три мі-
ністри з теперішнього уряду
перепали у виборах і тому у-
ряд буде переформований. Ми-
ністр закордонних справ
стане імовірно Фатіх Русту
Зорлю.

„НАВТІЛЮС“ ЗДОБУВ
ВАЖЛИВІ ВІДОМОСТІ ПРО
ПІВНІЧНИЙ БІГУН
Кротон. — Командант ато-
мового підводного човна „На-
втільюс“ командор Вільям Р.
Андерсон заявив, що під час
підводної подорожі цього чо-
вна в околицях Північного бі-
гуна здобуто „в той разів біль-
ше наукових інформацій про
ті райони, які здобуто впро-

Франція й Еспанія співпрацюють
у північній Африці
Мадрид. — Договірні ду-
же холодні відносини між
Францією і Еспанією, які ме-
жували з відрізком ворожнє-
ного безпосередньо після при-
ходу до влади режиму ген.
Франка, несподівано надзви-
чайно поправилися, коли у
північній Африці постали не-
залежні арабські держави
Марокко і Тунісія. Хоч спер-
ше Еспанія підтримувала са-
мостійні рухи арабів проти
Франції, то тепер вона йде
разом з Францією, прийшов-
ши до переконання, що араб-
ський націоналізм шкодить
державним інтересам також
Еспанії — стверджують за-
хідні коментатори. Конкретно
це стосується натиску марок-
канців на Еспанію, щоб вона
передала під марокканську
суверенність коло 15,000 кв.
миль довжик західно-афри-
канського побережжя, т. зв.
південну зону, а також ву-
зеньку смужку біля Іфні, яку
Еспанія затримала, як свою
морську базу. Французи від-
крили в західній частині Аль-
жирі багаті поклади залі-
зної руди. Коли б Марокко лі-
стало згадані рештки еспан-
ської території в північній А-
фриці то експорт цієї руди
та взагалі її експлуатація бу-
ли б залежні від ласки Ма-
рокка. Тому Еспанія і Фран-
ція видно усталили коопера-
цію, бо Еспанія зайняла в ос-
татньому часі куди холодні-
ше ставовище до арабів, ніж
її мала раніше.

Хочете довідатися правду
про наші визвольні змагання
— ТАК КУПИТЬ:
Степан РИПЕЦЬКИЙ: Українське Січове
Стрілецтво \$ 6.00
Ген. Олександр УДОВИЧЕНКО: Україна
у війні за державність 4.00
Сидір ЯРОСЛАВИЧ: Визвольна боротьба
на західно-українських землях у 1918-23 рр. — 3.00
Петро МІРЧУК: Українська Повстанська
Армія 1942-1952 3.00
С. ТОВБІЛЕВИЧ: Рідні Гості. (Спогади
про УСР на Україні) 0.50
Належність за книжки просимо слати ЧЕКОМ
або ПОШТОВИМ ПЕРЕКАЗОМ.
"СВОБОДА"
P. O. Box 346 Jersey City 3, N. J.

ХВОРІ,
НЕ ТРАТЬТЕ
НАДІЇ
НЕ ТРЕБА ДОВГО
ЧЕКАТИ
ЗАЖИТЬ ШЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛА Д-РА М. МІЛЛЕРА,
а вже завтра почуватесь краще
Зілля це не вариться,
ані не запарюється, а
живиться його в при-
роднім виді, так, як є у
пачці. Тим то воно так
помічне й корисне.
Всі, що хворіють на наду-
гу шлунка, як квіси шлунка,
гази, запір, нестерпність, від-
бивання, заворота голови,
біль у крижах, короткий від-
дих, жіночі недомогання, ге-
моройди, ревматизм, болі,
цукрицю і інші недомоган-
ня, повинні це сьогодні за-
жити зілля Д-ра Миллера,
п. н.
„J. M. L. Herb Compound #6“
а вже завтра почуватесь краще.
Зілля не повинно нахо-
дитися як перша поміч у ко-
жній хаті.
Ціна одної пачки wraz з
поштовою переслаткою \$6.85.
Якщо бажаєте зробити сво-
йому приватному лікарю
дарунок, тоді дві пачки ті-
льки \$10.00 з переслаткою.
Пишіть зараз, долучуючи
чек або Money Order, на а-
дресу:
THE MILLER CO. INC.
Dpt. 41, 790 Broad Street
Newark, N. J.

Хочете довідатися правду
про наші визвольні змагання
— ТАК КУПИТЬ:
Степан РИПЕЦЬКИЙ: Українське Січове
Стрілецтво \$ 6.00
Ген. Олександр УДОВИЧЕНКО: Україна
у війні за державність 4.00
Сидір ЯРОСЛАВИЧ: Визвольна боротьба
на західно-українських землях у 1918-23 рр. — 3.00
Петро МІРЧУК: Українська Повстанська
Армія 1942-1952 3.00
С. ТОВБІЛЕВИЧ: Рідні Гості. (Спогади
про УСР на Україні) 0.50
Належність за книжки просимо слати ЧЕКОМ
або ПОШТОВИМ ПЕРЕКАЗОМ.
"СВОБОДА"
P. O. Box 346 Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 3959. Добровільні пі робітники.
"THEY WON'T HAVE TO," CONCLUDED THE APE-MAN. "THIS
TIME, I WILL FLOAT THE LOG DOWNRIVER!" 4-13-59
"BUT WHAT HAS
HAPPENED WILL
BE THE LAST
STRAW," REPLIED
BILL. "NONE WILL RIDE
A TIMBER NOW!"
— Відчуваю, що ці випадки
смерті від крокодилів є на-
слідком диавольської спрате-
гії.
— Але те, що сталося, було
останньою краплею, — відпо-
вів Билл. — Ніхто не скаче
тепер сплавляти колоду!
— Вони й не мусять, — за-
кінчила мавполюдина. —
Цим разом я сам сплавляти-
му колоду за течією!

Ділимось
з Друзями та Громадянством сумною вісткою,
що член нашого Куреня
Олександр — „Гіз“ — ПАШКЕВИЧ
інженер, член ОУН
помер в 1945 році трагічною смертю в концентраційнім таборі
на Сибірі.
ВІЧНА ВОМУ ПАМ'ЯТЬ!
З. Пластовий Курень У. П. Сеньйорів
„Пісові Чорти“

Шукаєте праці — шукаєте робітника?
Зверніться до Агенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, або некваліфіковані
робітники до праці в ресторанах
КУХАРІ, БУФЕТОВІ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ,
ПОСЛУГАЧІ, ПОМІВНИЧІ І ІН.
• Заходьте до нашої Агенції, яка існує вже 30 років! •
Наша Агенція відома, що має охочим добру й добре
платну працю! Переконайтеся про це!
JOHN GELETY, власник

ШКИРА до всіх частин Європи
Найкращий ЮХТ зі всіма додатками на 4 ПАРІ
ЧОВИТ з ПЕРЕСІЛКОЮ, забезпеченням та
оплатою мита \$ 89.50
ШКИРА ВОКС з усіми додатками, як вище, на
на 4 ПАРІ ЧОВИТ \$ 97.50
Ця сама шкура (ВОКС) на 6 ПАР ЧЕРЕВІКІВ \$ 78.00
Або ЮХТ, як вище \$ 72.00
ШКИРУ ВИСЛАСМО БЕЗПОСЕРЕДНЬО, З ВЛАСНОЮ
ГУРТВІН — негайно по одержанні замовлення — Vami
Roth, Inc.
— М'ясо великий вибір шкури. —
• Удільмо інформації в українській мові. •
N. Y. & N. J. LEATHER CO.
S. GOLDBLATT Prop.
PASSAIC, N. J.
186 Monroe Street
Фірма існує вже 50 років.

На передмісті Паризу, не-
далеко виходу з підземні, за-
стрілено колишнього заступ-
ника посланника міста Альжирю,
28-річного арабського дияча
Фасіма Черіаллі. Минулої неді-
лі застрілено також 27-річного
секретаря професійних алжир-
ських робітників у Франції, Ах-
меда Бехата. Таких атентатів у
Франції багато. Це — жертви
братовищескої боротьби між ал-
жирськими арабами, повставши-
ми з визвольним рухом проти
Франції.

ХРЕЩАТИЙ ЯР
(Київ 1941-43)
ROMAN — ХРОНІКА.
488 стор. У твердій опраці.
Ціна \$4.50.
Замовляти:
"SVOBODA"
P. O. Box 346,
Jersey City 2, N. J.

ВІЛІАМ КОВАЛЬЧИК
Погребник
Community Funeral Home
Air Conditioned
Занимається похоронами. Ці-
ни доступні для всіх. Об-
слуга чесна і найкраща. У
випадку смутку в родині
кличте, як в день так і вночі:
Community Funeral Home
Yonkers, N. Y.
YO 9-7272

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Шкура і Чесна
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуга чесна і найкраща
ЦІНИ ПРИСТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker
& Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована темпера-
тура, Модерна каліція
до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568



БЮЛЕТЕНЬ

Об'єднання б. Вояків - Українців в Америці (ОбВУА)

Др. Володимир Галай

ШАНУЙМО РІДНУ ТРАДИЦІЮ

Кожна державна нація ви-
ростає на рідній землі, як
одно другому передають свій
державний досвід, свої
державні ідеали. Кожна нація
теж високо шанує свою тра-
дицію, зложену віковою пра-
цею передових громадянсь-
ких діячів, людей науки,
військовиків. Провідники на-
ції в окремих періодах часу
входять у пантеон нації. Їх
шанують і поважає кожне по-
коління, молодь пізнає їхні
діла і вчиться на них, щоб ще
краще і ліпше служити сво-
йому народові. Теж українсь-
ка новітня історія мала пре-
гарних і відданих працівни-
ків, мала знаменитих держав-
них мужів і військовиків-
полководців. Та ми часто за-
буваємо про них і тим самим
відходимо від того принципу,
на якому виростають великі
нації, щоб будувати своє май-
бутнє на своїй традиції, якій
треба віддати пошану і з якої
треба вчитися.

В часі могого побуту в Па-
рижі 22. червня 1957 року
відбулась Панахида на могилі
команданта Української Ді-
вої Армії під час визвольних
змагань. Української Народо-
вої Республіки в 1918-1919
рр. ген. Омеляновича-Павленка,
на цвинтарі Монт Парнакс.
На могилі збиралась горстка

людей, переважно старші вже
віком колишні військовики —
комбатанти. І в усіх нас при-
сутні мимовільно стануло пи-
тання: „А де ж наша молодь?
Де представники діючих ор-
ганізацій і наших установ“.

Лиш тісний зв'язок усіх по-
колінь, лише повільне про-
довження праці поколінь мо-
же поставити націю на належ-
ну височину. І саме тому на-
шим завданням, завданням
військових і громадських про-
відників, головно тих, яких
працює наш народ дитинством
вище у своєму рості. Лише
пошана для нашої традиції,
пошана для тих, які творили
традиційні цінності, може
зберегти в наступних поколі-
нях цього духа і цю силу, як
дозволять цим поколінням ви-
конати свої завдання.

Тому шануймо в першу
чергу, пошануймо і продо-
вжуймо нашу військову тради-
цію, яка створила найкращі
діла нашої національної ми-
нулого і яка є єдиною з най-
твердших заповідей нашої на-
ціональної суверенності в
майбутньому.

З Панахиди над могилою ген. Омеляновича . Павленка на
цвинтарі Мон Парнакс у Парижі, 22 червня 1957. Серед україн-
ських комбатантів, — другий зправа — ген. О. Удовиченко,
третій — д-р В. Галай.

Юрій Ліна

СВЯТИЙ ЮРІЙ

Націс, народжена з огня,
Нація велика, молись. —
Яснобройний Юрій, як колись,
Осідлав могутнього коня;

Мов лавина біла поплила,
Гуркіт скелі лама мала серця,
Розбігається отрутна мля
Від прожіння диавола лиця;

Насіс, народжена з огня,
Ось приїмеш твої Юрії, мов воскрес,
Стрижеш могутнього коня,
Простягаш руку до небес.

Полк. К. Василенко

БОЇ ЗА КЕРЧЕНСЬКИЙ
ПІВОСТРІВ У 1941 ТА 1942 РР.

В листопаді 1941 р. части-
ни совєтської армії так на-
пачіно втікали з Керченського
півострова, що опинились
за Керченською протокою не
зупинялись на Кубані, а пря-
мували до м. Армавіру.

В м. Армавірі, що знахо-
диться більше як за триста
кілометрів від Керченської
протоки, в той час був роз-
ташований Штаб Північної
Кавказької Військової Округи
з численними загонами
„заградітельних атрадів“
НКВД, які й стримували здо-
ломану отару, що в
більшості й складалась з по-
літруків та комісарів.

На Тамаському півострові
„непереможні“ совєтські ві-
йська залишили: великі отари
овець, череди коров, сотні бо-
чок чудесного кримського
вина та горі консервів. Все
це несподівано дісталося зо-
лодним юнкам Краснодар-
ської Старшинської Школи,
які на наказ Сталіна зайня-

ли оборону по побережжю Та-
маського півострова, як 12
Окрема Стрілецька Бригада,
яка входила до складу 51 ар-
мії. Крім цієї бригади була
ще тут Окрема Морська Бри-
гада, яка укомплектувалась з
недобитків Чорноморської
флотії.

Обидві ці бригади мали
„старшин фронтонів“, бо
такий наказ був Сталіна, в
штабах та на командних по-
сидах. Хоч, правду кажучи,
ці фронтонівці ще пороху не
нюхали.

Німці, зайнявши Керчен-
ський півострів, розташували
гарматні та мінометні батерії
так, що прострілювали весь
берег Кубані. Час від часу
посилали війни гостинці на
Кубань. Спочатку, після кож-
ного обстрілу, сподівались
німецького десанту, але з часом
привикли, бо втрат, ні в
людях, ні в матеріалах не
було. Та й пахучого крим-
ського вина було достатньо,
щоб заспокоювати нервовий
стан. Тому, що вино було
„трофейне“, то його вживали

за українською приказкою —
душа міру знає.

Людей склад частини,
що займали оборону, був не
поганий, але озброєння та
матеріальна частина були
надзвичайно погані. І так,
частини автоматиків мали
всього кілька „фінок“, а реш-
та були звичайні рушничі.
Окрема протипанцерна части-
на мала лише одну протитан-
кову гармату та по п'ятихві-
ст запальною рідиною на ко-
жного вояка. Під час десанту
був одержаний для 12 ОСБ
один мінометчик, який ніхто
не вмів користуватись. Наказ
штабу 51 армії вимагав —
накласти весь старшинський
наказ користуватись цим мі-
нометчиком. „Решта шукачі
буде одержана після висадки
десанту“.

Совєтська агентурна роз-
відка, вивчена НКВД і за-
лишена в німецькому за-
піллі, мала сухі харчі і ручні
радіоапарати та систематично
подавала звідомлення про
розташування німецьких ві-
йськових частин, штабів, баз.
В середині грудня отримано
звідомлення, що німці масо-
во відійшли додому, отри-
мучи різдвяні відпустки,
ідуть на „Вайнахт“, а попов-
нення не прибувало. Совєт-

ське командування на 20
грудня 1941 р. мало вже то-
чність відомості, одержані через
агентурну розвідку, про роз-
ташування німецьких частин
та їх чисельність, про розме-
щення вояків баз; тому
Сталін дав наказ негайно
підготувати десант на Кер-
ченський півострів.

Запровадили штаби. Стар-
шини приписано вивчали
морські береги Керченського
півострова. Десантна опера-
ція була призначена на 24
грудня о год. 24.00. Для де-
сантної операції ця пора бу-
ла найкраща. Ослаблена ні-
мецька оборона. Тумани й до-
щі давали можливість підійти
непомітно до самих берегів
призначеного місця десанту.
Відчувався лише недостаток
десантного транспорту.

Для десантної операції при-
значено три армії: Сорок тре-
тій, Сорок сьомої та П'ятдесят
першої. Сталін видав таємний
наказ „Не ніжче штабів ді-
візій. Не жаліть людей і за-
собів, за всяку ціну прорват-
німецький фронт“.

Перед десантом авіація
отримала завдання: розбом-
бити військові бази, штаби
з'єднань та транспорт. День
24 грудня явив для авіації
дуже гарний. Кучові хмари

прикривали ескадрилі совєт-
ських бомбовиків, що йшли
хвилю за хвилю на Керчен-
ський півострів. Бомбарду-
вання було безприлюдне, бо
про це подбала агентурна ме-
режа в запіллі ворога.

Вечером в ніч з 24 на 25
грудня над протокою почав
сеститись туман. Під при-
криттям туману, всі тран-
спортні рухляки, а склада-
лась вона з старих призначе-
них на брукт барів, катерів
та двох прибула до призначе-
них для посадки місць за-
вчасно. Вантажники першого
ешелону відбулися своєчасно
і він відійшов в точно визна-
чений наказом час. Другий
ешелон, з яким мав висадку
виставити і автор цих рядків,
чекав на поєди, який мав по-
вернутись після висадки пер-
шого ешелону. Цілу ніч
ждав наш ешелон транспор-
ту, але так і не дочекався.

Ранком туман піднявся. Со-
няшине проміння залито пі-
салу косу Чушка, де ми ле-
жали в холодному мокрому
піску, маскуючись сірими са-
вєтськими шинелями від во-
рога, якому з високого бере-
га Сивкале дуже добре видно
було косу. Аж вечером, коли
добре стемніло, наш ешелон
що складався з 12 Окремої

Стрілецької Бригади, отри-
мав наказ перейти на нове
місце, що знаходиться 23 кі-
лометрів на північний схід від
Чушки. Цілу ніч, без відпо-
чинку ми маршували. Ран-
ком прибули до нового місця
постою.

Доля першого ешелону бу-
ла виявлена аж тут. Борів
та катера не могли підійти
близько до берега, а тому
червоноармії, на наказ,
скакали у воду. Багато з них
почало тоніти і кинути.
Крім сполоніших німців. Вла-
дичи німецьких гармат, за-
стрічили кулемети. Ввесь
транспорт затоплено. Ракети
ясно освітили беріг і німці
стріляли впритул. От кому
не діждалась транспорту.

Вночі під час маршу вияв-
низинок, легеньких теплий
вітерець, а під ранок пере-
міняв вітер. З півночі почав
віяти ручликий, холодний мо-
скаль. Загрозло море. Під ле-
бач хвиля досягла дев'ять
балів. Чотири дні розбухав
море не давало можливості
нам вантажистам. На п'ятий
день отримали ми наказ вер-
нутись на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Стрілецької Бригади, отри-
мав наказ перейти на нове
місце, що знаходиться 23 кі-
лометрів на північний схід від
Чушки. Цілу ніч, без відпо-
чинку ми маршували. Ран-
ком прибули до нового місця
постою.

Доля першого ешелону бу-
ла виявлена аж тут. Борів
та катера не могли підійти
близько до берега, а тому
червоноармії, на наказ,
скакали у воду. Багато з них
почало тоніти і кинути.
Крім сполоніших німців. Вла-
дичи німецьких гармат, за-
стрічили кулемети. Ввесь
транспорт затоплено. Ракети
ясно освітили беріг і німці
стріляли впритул. От кому
не діждалась транспорту.

Вночі під час маршу вияв-
низинок, легеньких теплий
вітерець, а під ранок пере-
міняв вітер. З півночі почав
віяти ручликий, холодний мо-
скаль. Загрозло море. Під ле-
бач хвиля досягла дев'ять
балів. Чотири дні розбухав
море не давало можливості
нам вантажистам. На п'ятий
день отримали ми наказ вер-
нутись на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по поле.

Знесилені і голодні черво-
ноармії мріяли скоріше до-
звільнитись до катерів, яка
мала нас забрати, для десан-
ту. Яке ж було здивування,
коли замість катерів ми
побачили старий дерев'яний
катер, на якому було вста-
новлено дві протилежні гар-
мати. Катер забрав лише
окремі стрілецькі курки
та окремі загін автоматич-
ки і нас, штабових старшин.

Гори криги, що гнали мо-
скаль з Озівського моря, по-
сиділи нас на Турецький вал.
В якоті капітана, за доброю
чаркою кон'яку, я довідався
про технічні спроможності
нашої „канонерки“. Перед
віною, ця, з дозволу сказа-
ти, „канонерка“ обслугову-
вала на Кавказькому березі мі-
ста Анапу й Геленджик. Дер-
ев'яна її частина зовсім про-
гнила і тому спеціальна ко-
місія після технічного огля-
ду ухвалила розібрати цей
старий катер на брухт. Пла-
вати цим катером було забо-
ронено. Несподіваний вибух
віною з цієї гнилої зробив
підняття на Чушку. Знов ніч
який марш. Під час маршу по-
чала заворушуватись Сивка-
лесна оці. Дорога засипана
снігом, часом приходилося

Зрешті в снігу по

Константи́н Ду
Лі́лія Ля́нник, І
Ні́кола Нас, П. Ф
Дере́вний
ли́ста, 36: лист 351
халко́в: \$2; 36: л
ли́ста \$5; 36: л
ли́ста Радва́нськ
по \$1; Сімео
ли́ста 3451 Сави
11,25, зложо́ли п
Сі́рнянчик, М. Ко
Сла́ва, Е. Андре́й
Аллі́на Алі́рвіч
Сло́вська, М. Л
Ма́йчик, ре́шт
ли́ста 3506, Л
ли́ста, \$10, по \$3: І
Алі́кс Чи́нета, В
ли́ста: по \$1: Ко
ли́ста 36: ли́ста 3455
\$0, зложо́ли по \$3
п. І. Сте́фан Ша
п. Пешел, Се
Сі́рняк, Ю. Л
Романко́в, М
Мі́хайло Місє
Лі́лія Ля́нник
Мі́хайло Сь
дла́с, Ні́кола По
ли́ста, І. Яре́м
ли́ста 3483, Па
\$4, зложо́ли п
Брі́твіч, по \$1: С
ли́ста: 36, ли́ста
\$7; зложо́ли
\$10; \$10; по \$1
М. Ва́цків
І. Зо́сим Довго
3561, кап. Св
\$6; 36: ли́ста
по Демі́чук \$
Мі́х. Демі́чук
ли́ста: 36, ли́ста
ли́ста \$2; 36: л
Гонта \$2,50, з
ли́ста: 36, ли́ста
по \$5
О. Са́нч. Мік
по Лев Ма́йч
обла́вчик, Гі́н, В
Спа́н Спрінскі
лі́лія, Іва́н Дан
О. А́ндрій Ме
О. Те́лія.